

Pressemeddelelse

København, den 4. december 2008

De fattige lande kræver handling nu af de industrialiserede nationer

Skal forhandlingerne i København om et år føre til en klimaaftale, som tager den truende klimakatastrofe alvorligt, skal der skabes tillid mellem verdens rige og fattige lande. Denne tillid er meget lille i øjeblikket. De mest sårbare lande – specielt de små østater i Stillehavet – kræver langt mere ambitiøse mål for reduktionerne af drivhusgasser, end de rige nationer i øjeblikket er villige til at levere. Mange af disse lande føler med rette, at det er deres overlevelse, der er på spil.

Stig Melgaard fra NOAH's Energi- og Klimagruppe, som er med i Friends of the Earth's internationale delegation i ved klimaforhandlingerne i Poznan, siger:

"Allerede på forhandlingernes første dage har det været tydeligt, at der mangler tillid fra udviklingslandenes side til de industrialiserede landes hensigter.

Mange udviklingslande er også bekymrede for, at der vil blive lagt et stort pres på dem for at indgå bindende udledningsbegrænsninger – vel at mærke uden at de samtidig får tilstrækkelig økonomisk støtte til at tilpasse sig klimaændringerne og opbygge en energiforsyning uden brug af fossile brændsler. De mener, at de industrialiserede lande har langt det største ansvar for klimaændringerne, som vil ramme de fattigste lande hårdest. Det er derfor helt afgørende for forhandlingerne i det kommende år, at de industrialiserede lande nu garanterer specielt de fattigste udviklingslande langt flere penge, dels til klimatilpasning og dels til at skabe grundlaget for en bæredygtig, fossilfri udvikling.

Danmark spiller en afgørende rolle i denne proces. Derfor må Danmark være med til at vise vejen ved at love at stille langt større midler til rådighed for en bæredygtig udvikling for udviklingslandene. Kun på den måde vil det være muligt at bane vejen for en stærk og langtidsholdbar klimaaftale i København i 2009".

NOAH vil vurdere udfaldet af forhandlingerne i Poznan ud fra følgende kriterier:

- Vil de industrialiserede lande påtage sig deres ansvar ved dybe reduktioner af deres udledninger? De skal påtage sig reduktioner på 60% i 2020 (sammenlignet med 1990) – og mindst 40 af de 60% skal foretages i landene selv?
- Den del af reduktionerne, som ikke er hjemlige reduktioner, skal finde sted som led i sammenhængende programmer, der sikrer opbygning af bæredygtige energisystemer i udviklingslandene. Kyoto Protokollens fleksible mekanismer (CDM og JI), som tillader, at reduktioner foretaget i andre lande kan modregnes i de nationale reduktioner, har vist sig at være smutveje uden om den nødvendige hjemlige indsats.
- Vil parterne forpligte sig til et arbejdsprogram for det kommende år, som gør det muligt at nå en stærk aftale i København i december 2009?
- Vil parterne forpligte sig til at udvikle de finansielle værktøjer, som vil give udviklingslandene – især de fattigste af dem – tilstrækkelige midler til klimatilpasning til at udfase deres anvendelse af fossile brændsler samtidig med, at de kan opbygge en bæredygtig energiforsyning baseret på vedvarende energikilder?
- Vil parterne fokusere på energibesparelser, energieffektiviseringer og vedvarende energi – og samtidig afvise de falske løsninger: atomkraft, CO2-lagring og agrobrændstoffer?
- Vil parterne afvise forslag om kreditter for skovbevarelse og i stedet støtte systemer, hvor de lokale befolkninger, der er afhængige af skovene, sikres deres rettigheder samtidig med, at de gøres til garanter for, at skovene ikke fældes?

Flere oplysninger via:

NOAH Energi og Klima / Klima SOS 70 22 30 66

NOAH 35 36 12 12